N°. 68. A°. 1833.

MAANDAG DEN 26sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

POST-KANTOOR.

Z. M. Transport-Schip *Dordrecht*, gevoerd door den Kapitein Luit. ter Zee JONCKER, zal op Heden, den 26 Augustus deszelfs reis over *Curaçao* naar het *Moederland* aannemen, zullende de Brievenzak voor bedoeld Schip des voormiddags om *twaalf* uren worden gesloten.

Paramaribo, den 26 Augustus 1833.

De Ambtenaar belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION,
2de Commies.

Paramaribo, *den* 25 *Augustus.*

Gisteren is alhier de 61ste Verjaardag van Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning plegtig en met de meest gepaste vrolijkheid gevierd geworden. Verheugend was weder de jaarlijksche terugkeering van dezen dag, die aan Zijne onderdanen de herinnering vernieuwt van de voorregten, die onze Voorvaderen aan het Doorluchtig Stamhuis van den edelsten der Vorsten, en wij in het bijzonder, aan onzen Koning verschuldigd zijn; aan den Koning, die door zijne standvastigheid, moed, en onverschrokkene houding, gedurende drie jaren, waarin Nederland, door de duistere staatsinzigten van vreemde mogendheden gesterkt en staande gehouden, te kampen had, zijne getrouwe onderdanen tot eenen trap van roem wist op te voeren, die in 's lands geschiedbladen met onuitwischbare letteren geschreven zal staan.

Reeds in den vroegen morgen kondigde het lossen van het geschut liet daarzijn van dien heugelijken dag aan; terwijl in onderscheidene straten het uitsteken van vlaggen, de belangstelling der Ingezetenen in dit vreugde-feest te kennen gaf.

Des morgens had de parade van de Schutterij en het Garnizoen plaats op het plein voor het Gouvernements-huis, bij welke gelegenheid de manschappen zich door hunne goede houding, als door de weluitgevoerde manoeuvres, bijzonder onderscheidden.

Na den afloop der parade verleende Zijne Excellentie publieke audientie aan de verschillende Civiele en Militaire Autoriteiten, en verdere Particuliere Personen, waarbij elk aan Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, als in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen den persoon des Konings vertegenwoordigende de vurigste heilbeden uitstortte voor het langdurig behoud van het dierbaar leven van Nederlandsch Vorst, werd aan dit feest nog meerder luister bijgezet door een prachtig souper, dat des avonds ten Gouvernements-huize gegeven werd, en waarop de voornaamste Ingezetenen dezer Volkplanting, en onderscheidene andere Beambten, genoodigd waren; terwijl een aantal Ingezetenen hunne pogingen hebben aangewend om de vreugde van den dag te vergrooten, door het verlichten hunner woningen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sGravenhage, den 17 Junij.

Heden is de zitting der Staten-Generaal door Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche zaken, namens den Koning, gesloten, met de volgende Aanspraak:

» *Edel Mogende Heeren!*"

» Gedurende Uwe tegenwoordige zitting, met welker sluiting ik belast ben, is onze *handel* en *scheepvaart* aangerand geworden en heeft eene groote overmagt het Antwerpsche kasteel aangevallen, waarbij Zee- en Landmagt den Nederlandschen roem *glorierijk* gehandhaafd, en hare trouw met het bloed van vele dapperen heeft bezegeld.

» Ook de medewerking van U. E. M. heeft de Regering in staat gesteld, om aan deze nieuwe schokken rustig het hoofd te bieden. Eene leening, door de wet uitgeschreven, heeft bijval gevonden de Vaderlandsliefde der Natie, en weder in eigen boezem de middelen aangewezen, om de verdediging van ons Erf, van onze Eer, van onze Onafhankelijkheid, te verzekeren. De wet op den Landstorm zou, ware het noodig geweest, die verdediging nog meer ontzagwekkend hebben gemaakt. Het krediet van den Staat is bij voortduring gevestigd gebleven; de begrooting en andere Financiële wetten hebben medegewerkt om daaraan vastheid te verschaffen.

» Te midden van deze en andere soortgelijke werkzaamheden en in weerwil van de moeijelijke omstandigheden, in welke het Vaderland verkeerde, heeft de wetgeving het belang, om Nederlandsche wetboeken te bezitten, niet uit het oog verloren. Met *ijver*, maar tevens met *omzigtigheid*, is de arbeid voortgezet, waardoor dat gewigtig werk allengs zijne voltooijing nadert.

» Het aan Uwe vergadering medegedeelde Traktaat heeft het geweld doen ophouden. Het brengt onze Koopvaarders met hunne ladingen in het Vaderland terug, en heeft de brave Verdedigers van Antwerpens sterkte, aan Land en Koning, aan hunne betrekkingen, wedergegeven.

» Op die wijze is het uitzigt hernieuwd, op eene eindschikking over de Belgische aangelegenheden, welke voor Nederland en een groot deel van Europa eene langdurige spanning hebben veroorzaakt.

» De Koning verlangt, E. M. H., deze eindschikking spoedig tot stand gebragt te zien, en terwijl alles wordt aangewend, om dit doel, met handhaving van de eer en het belang van het Oude Nederland, te bereiken, zal van de kredieten, bij de wet voor de vier volgende maanden verleend tot buitengewone voorziening in de behoeften van Marine en Oorlog, zoo spaarzaam gebruik worden gemaakt, als de omstandigheden eenigzins gedoogen.

» Ik ben gelast de verzekering hiervan aan U. E. M. te herhalen, en verklaar, in naam des Konings, deze gewone zitting der Staten-Generaal te zijn gesloten."

Gisteren avond werd alhier, op hooge orde, in den *Koninklijken Nederduitschen Schouwburg*, Waterloo en Hamlet gegeven; toen door het publiek op het onverwachtst, de tegenwoordigheid van den Luitenant-Kolonel *de Boer* werd opgemerkt. H. K. H. Mevrouw de *Prinses Albert van Pruissen*, die deze representatie met hare tegenwoordigheid vereerde, groette dadelijk met hare bekende minzame bevalligheid, den grijzen Krijgsman, en een daverend handgeklap, dat door den Kolonel met het gejuich van *leve de Koning* werd beantwoord, deed onmiddelijk met het geliefd *Wilhelmus* de zaal weergalmen. Dit intermezzo was den aanschouwer eene aangename verrassing en getuigde op het ondubbelzinnigste van aller vreugde. — Ook hebben wij sedert gisteren het geluk den Kolonel *Koopman* in ons te bezitten; Z. Ed. Gestrenge heeft, naar men verneemt, heden morgen zijne opwachting bij Z. M. mogen maken, en is hij door Hoogstdenzelven met die vreugde, met die blijdschap ontvangen geworden, waarmede onze Geliefde Monarch, als Vader zijner trouwe onderdanen, steeds gewoon *is* zijne brave Burgers te ontvangen.

Vlissingen, den 17 Junij.

Particuliere Correspondentie. De Fransche schepen, onze overige uit krijgsgevangenschap ontslagen Landgenooten aan boord hebbende, kwamen dezen morgen alhier ter reede; dadelijk begon de ontscheping in kanonneerboten. De brave Kolonel *Koopman*, met deszelfs Etat-Major, stevende het eerst het dok dezer stad binnen. Aan 's Rijks Werf werd deze dappere Zeeman opgewacht door Zijne Excellentie den Vice-Admiraal *Gobius*, eenige Hoofd-Officieren der Marine, en de Burgemeester dezer stad, welke de hartelijkste welkomsgroet uitbragten; een aanhoudend en luid: *Hurah! Leve de Koning! Leve de brave Koopman en zijne dappere Zeelieden!* werd door de volksmenigte aangeheven en weêrgalmde door de lucht. De Kolonel *Koopman* plaatste zich aan het hoofd van zijne 300 Matrozen en marcheerde over de Werf, langs het dok, naar Zr. Ms. wachtschip *Minerva*, waar den manschappen eenige ververschingen werden aangeboden. Overal waar deze schaar van echte Hollandsche Zeelieden zich vertoonden konden zij de schoonste blijken van belangstelling bij hunne Landgenooten ontwaren. De vreugde, deze dapperen weder te zien, stond op ieders gelaat, en de juichende volksmenigte verdrong elkander, om hen den broederlijken *handdruk* op Vaderlandschen grond te brengen.

Vervolgens werd alhier een collation van ruim 150 couverts, aan de uit krijgsgevangenschap terug gekeerde Officieren der Zee- en Landmagt, welke zich binnen deze vesting bevonden, gegeven; waartoe de Heeren Burgemeester, Wethouders en Secretaris, eenige Hoofd- en mindere Officieren van de verschillende alhier Garnizoen houdende Korpsen en Marine, alsmede eenige Ambtenaren, insgelijks genoodigd waren. De schoonste zaal in het Lokaal van de *Prinsentuin* alhier, was daartoe uiterst sierlijk en zeer smaakvol ingerigt, het borstbeeld van onzen geëerbiedigden Koning prijkte op een voetstuk, met inscriptie tot *Neêrlands* Wapenfeiten betrekking hebbende voorzien, en rijk met eene trophée van vaandels, kleine kanonnen, kogels, trommen, wapentuig, eikenkrans, enz., omslingerd; de wanden der zaal leveren de schoonste

schakeringen op door de vlaggen, waarop het NationaleWapen prijkte, en de woorden: *Je maintiendrai!* die overal in het oog vielen, zoo wel als door de guirlandes, inscriptien, chassinetten, enz., enz., waarmede dezelve behangen waren. Zijne Excellentie de Vice-Admiraal, Opperbevelhebber der vesting, *Gobius*, benevens Hunne Excellentien de Luitenant-Generaal, Opperbevelhebber in Zeeland, *H.M.deKok*, en de Gouverneur dezer provincie, *Van Vreedenburg*, en den Heer Generaal-Majoor, Provinciale Kommandant, *De Guicherit* waren bij dit echt Nationaal feest tegenwoordig; de Toasten, *aan Z. M. den Koning, het Koninklijk Huis, de Generaal Chassé en zijne Dapperen, de Kolonel Koopman en zijne kloekmoedige Zeehelden,* werden met de grootste geestdrift toegejuicht; de waardige Kolonel *Koopman* beantwoordde die welke tot hem betrekking had met de ronde en krachtige taal, die deze dappere Zeeman kenschetste, welke geen andere genoegens, dan het *geluk* van zijn Vaderland, geen grooter eer, dan de eer zijner Vlag kent.

In de Belgische Dagbladen tot en met 21 Junij, leest men het volgende:

In de zitting van de Kamer der Vertegenwoordigers werden de beraadslagingen geopend wegens het ontwerp van adres.

De Heer Angillis beschouwt de overeenkomst van den 21 Mei als het Tractaat der 24 Artikelen geheel nutteloos makende, en meent dat, indien Frankrijk en Engeland ter goeder trouw hebben gehandeld, zij even zoo goed als Belgie bedrogen zijn. Hij kan niet voor het adres stemmen: 1°. omdat hetzelve de overeenkomst van 21 Mei als voordeelig voor Belgie beschouwt, en 2°. omdat er geen woord in gevonden wordt nopens de te Antwerpen, Gent, Grammont en nu ook te Ath plaats gehad hebbende onlusten.

De Heer de Neef stemt voor het adres, maar zoude niet te min gaarne gezien hebben, dat men van de onlusten gesproken had; de Heer van Hoobrouck stemt tegen het ontwerp.

De Heer Legrelle meent dat de overeenkomst van 21 Mei nog niet ten uitvoer gelegd is, omdat onze loodsbooten beletselen ondervinden en men hun niet vergunt tot Vlissingen af te zakken.

De Heer H. de Brouckère zegt dat, wanneer men vaststelt, dat de troonrede, het uitsluitend werk van het Ministerie is, men hem niet zal kunnen beschuldigen van beleedigingen jegens het hoofd van den staat, wanneer hij verklaart *dat die aanspraak eene ongerijmde opeenstapeling van nietsbeduidende volzinnen is, welke geen ander doel heeft, dan om de laatste diplomatische overwinning en den gewaanden bloei des lands hoog te verheffen.* Wanneer er dus eenige opregtheid tusschen de Regering en de Kamer bestaan zal, moet het antwoord dier Kamer geene laffe herhaling van de bewoordingen der Regering zijn.

Wanneer het Ministerie ontwijkt om van plaats gehad hebbende onlusten te spreken, moet dit misdadige stilzwijgen door de Kamer niet opgevolgd worden.

De nieuwe overeenkomst van 21 Mei werpt het traktaat van 15 November omverre; laten wij dus niet napraten dat dit traktaat onaangeroerd is gebleven.

De redenaar verklaart niet te zullen onderzoeken hetgeen de troonrede bevat; dit is geen onderzoek waardig, maar hij zal onderzoeken hetgeen dezelve had behooren te bevatten.

Vooral rangschikt hieronder de spreker het ontbinden der kamer, welke, zijns bedunkens, geene andere oorzaak had dan de beleedigde eigenliefde der Ministers; zoo zelfs dat, in plaats van de onnaauwkeurige opgave der Considerants van het besluit tot ontbinding, men had moeten zeggen: »Overwegende dat onze Ministers aan het bestuur blijven willen *(men lacht)*, maar niet meer verschijnen kunnen voor eene Kamer, met welke zij onvoorzigtiglijk zijn te werk gegaan, en door welke zij onzacht zijn behandeld...»

Behalve de vele andere zeer nadeelige gevolgen der ontbinding, is voornamelijk op te merken de tweedragt door dezelve verspreid. Het ontslaan van Ambtenaren, beloften, dreigingen, lastertaal, alles werd hiertoe gebezigd, (vele stemmen: *dat is waar)* en dit alles om te voldoen aan de aangenomen grondstelling der regering: *divide ut imperes.*

Van de treurtooneelen, die te Antwerpen, Gent en elders hebben plaats gehad, sprekende, zegt de redenaar, dat de regering, door eene nadrukkelijke gestrengheid aan den dag te leggen, ligtelijk de buitensporigheden zoude hebben onderdrukt; maar de bevoegde overheid weigerde tusschen beide te treden, waartoe dan hoofdzakelijk als bewijzen konden dienen de twee brieven van den generaal Magnan aan het gezelschap *La Concorde*, en aan den *Messager de Gand*, welke hij voorleest.

Een dagblad intusschen, hetwelk beschouwd wordt als de gevoelens van het Ministerie uit te drukken, en door Ministers en Sekretarissen-Generaal te zijn gesticht (eene stem: *dat is niet waar)*, vindt deze buitensporigheden natuurlijk, en spoort zelfs daartoe meêdoogenloos aan. De spreker verlangt geene vervolging, geene veroordeeling, maar houdt zich overtuigd, dat van den Generaal af tot die mannen toe, welke zich de dadelijkheden veroorloofd hebben, alles door hoogeren invloed hebben gehandeld *(sensatie)*.

De Minister van Justitie op de bijzonderheden antwoordende, vervat in de redevoering van den Heer de Brouckère, zegt hoofdzakelijk dat alle die onlusten door de contra-revolutionnaire drukpers zijn veroorzaakt, en leest tot dat einde eenige artikels van den *Messager de Gand*, van den *Lynx*, enz. voor. De Minister poogt vervolgens met stukken te bewijzen, dat de regterlijke magt te Gent en Antwerpen alles gedaan heeft, wat van dezelve afhing, om de wanordelijkheden te onderdrukken of voor te komen; dat indien de militaire overheid niet eveneens daartoe heeft medegewerkt, dit het onderwerp van een afzonderlijk regterlijk onderzoek zal uitmaken.

De Heer De Smet spreekt tegen het ontwerp.

Nu volgde er in de kamer eene hevige woordenwisseling tusschen de Heeren Lebeau (Minister van Oorlog), Rogier, Gendebien, de Brouckère en Nothomb welke elkander aanhoudend beschuldigden van deelgenooten of schrijvers te zijn van verschillende dagbladen, welke eindelijk zoo luidruchtig werd dat de Voorzitter de Vergadering sloot tot op den volgenden dag.

Emancipation: De beraadslaging over het opstellen van het antwoord-adres is gisteren ter Afgevaardigden-Kamer aangevangen; en, zoo als wij het voorzien hadden, loopt hetzelve niet over de, in de troonrede behandelde punten, maar over die welke daaruit zijn achterwege gelaten; de ontbinding der Kamer en de jongste orde-storenissen te Gent, Antwerpen en Brussel.

De Heer Legrelle was begonnen met de oplettendheid van het Gouvernement in te roepen over de onvolledige voltrekking der conventie van 21 Mei, met betrekking tot de Scheldevaart, en had vervolgens aangedrongen op de noodzakelijkheid van een geregtelijk onderzoek ter toelichting der oorzaken van de onordelijkheden die gedurende jl. maand Mei de voornaamste steden van Belgie hebben beroerd Hij heeft dit gedaan met eene vrijmoedigheid, die dit geacht medelid der Kamer alleszins tot eere strekt.

Dit laatste punt is vooral door den Heer H. de Brouckère met de hem eigene levendige welsprekendheid uit-één gezet geworden, nadat hij de ontbinding der laatstleden Kamer behandeld had als een *staats-coup*, die ten gevolge van geraakte eigenliefde was geslagen geworden.

De Heer Lebeau heeft geantwoord door rekenschap te geven van eene officieële briefwisseling, die pogingen aantoont welke door het Gouvernement zijn aangewend geworden om spoedig perk te stellen aan uitsporigheden; welke iedere vriend des Vaderlands betreurt. Maar, moest het gezegd worden? —— Van dat oogenblik af aan, is de discussie bitter geworden, en heeft men zich enkel met de dagbladen onledig gehouden; wederzijds beklaagde men zich over den hevigen toon der drukpers; met één woord, men is buiten het parlementaire gebied getreden, doch ééne waarheid blijft onder die zoo hevige woordwisselingen op te merken, dat, namelijk, de hevige, driftige taal, van welken kant die ook kome, haar doel mist, en dat, dezulken die de koele rede en het onpartijdig beschouwen der daadzaken zich tot rigtsnoer hebben gesteld, zich bestendigd gevoelen in eene handelwijze die hen boven de woeling der hartstogten plaatst.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15 Junij.

Met buitengewone gelegenheid heeft men te Weenen officiele berigten uit Konstantinopel ontvangen, welke bevestigen, dat Ibrahims leger reeds den doortogt over den Taurus aangenomen heeft. Zij melden voorts, dat bij de Russische land- en zeemagt nu alle toebereidselen tot het vertrek gemaakt worden, hetwelk onverwijld zal plaats hebben, zoodra de tijding inkomt, dat de terugtogt der Egyptenaren bewerkstelligd is.

De Egyptische armee is in vollen aftogt. Ibrahim had Kiutahia reeds persoonlijk verlaten; omstreeks het midden van Junij meende men, zouden hij den Taurus overgetrokken zijn.

De Graaf Orloff aarzelde niet te erkennen, dat, aangezien de vrede gesloten was, de Russische krijgstogt geen doel meer had. Men oordeelde dat, na des Graven von Lieven's vertrek, de Russische armee zich zoude verwijderen.

ADVERTENTIE.

(35380) IN HET

NIEUWE SCHOENEN MAGAZIJN

VAN M. J. COSTER:

Is aangebragt per Kapt. BROUWER, alle soorten van Mans-, Vrouwen-, Jongens-, Meisjes- en Kinder Schoenen, Heeren en Dames Laarzen, Nieuwmodische Paraplui's en Parasols, Mans en Jongens Hoeden, en Petten naar de laatste smaak; groote en kleine Spiegels in soorten, en d°. vergulde Gordijnen Knoppen; Nieuwmodische *Navarino* Heeren- en Dames Handschoenen, dito met portretten, zwarte en witte Heeren en Dames Zijde Kousen; Satijnen; Taffen en Kreppen in alle kleuren; geborduurde-, effen Neteldoek en Zakdoeken; Franjes in soorten; fijne Lakensche Rokken in alle kleuren, dito Vesten en Broeken. — Alle soorten van Dames Stroo- en Papieren Hoeden, dito Nieuwmodische Linten, Bloemen en Pluimen, alles naar de laatste smaak.

Gebronsde Tafel-Lampen, Engelsche Pleete Girandoles met glazen stulpen, Eng. Zweepen en Karwatsen met balemen; echte Rottings en Bamboezen; beste Eau de Cologne. — Boter, Kasseer Vleesch, Worst en dito Tongen; beste Wijn-Azijn in pullen, Jenever in Kelders, en vele andere Goederen meer; *tot de minste prijzen.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.